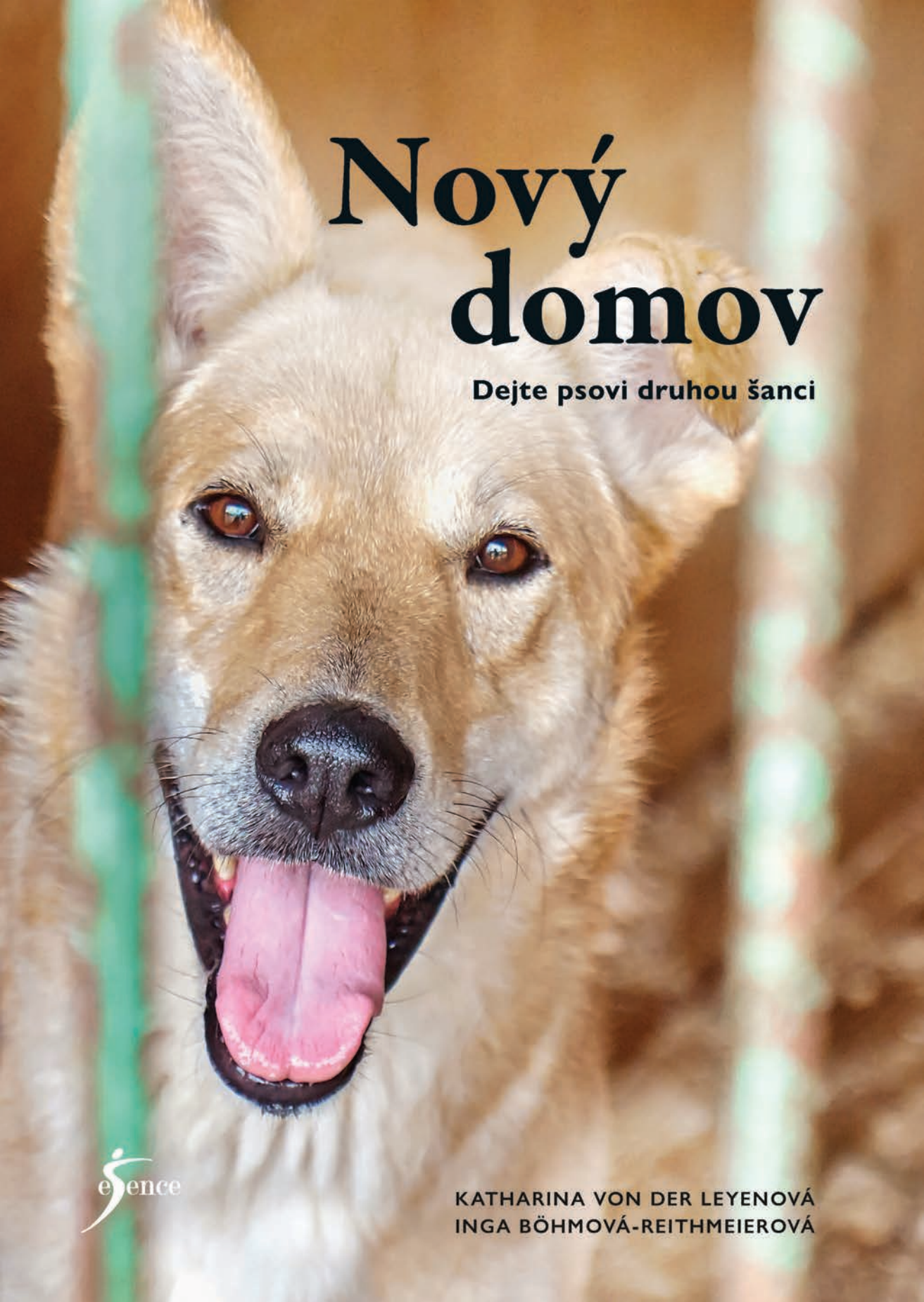

Nový domov

Dejte psovi druhou šanci

*e*sence

KATHARINA VON DER LEYENOVÁ
INGA BÖHMOVÁ-REITHMEIEROVÁ

KATHARINA VON DER LEYENOVÁ
INGA BÖHMOVÁ-REITHMEIEROVÁ

Nový — domov

Dejte psovi druhou šanci

KATHARINA VON DER LEYENOVÁ
INGA BÖHMOVÁ-REITHMEIEROVÁ

Nový — domov

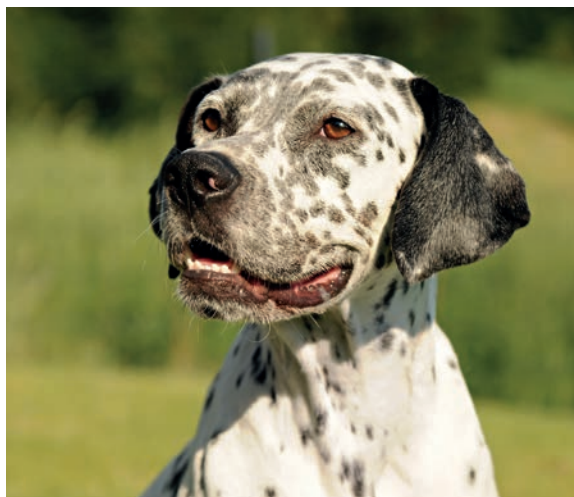
Dejte psovi druhou šanci

EUROMEDIA GROUP

Obsah

- 8 Úvod od Franka Webera**
- 12 Proč jsou psi z druhé ruky „trochu jiní“**
.....
- 14 NA CO MYSLET, NEŽ SI POŘÍDÍTE PSA S MINULOSTÍ**
- 17 Důležité body ke zvážení**
 - 17 Jakého psa hledám?
 - 18 Seznam přání
 - 22 PŘÍPADOVÁ STUDIE Luciin příběh
 - 24 SPECIÁL O lásce a soucitu
.....
- 28 HLEDÁNÍ VYSNĚNÉHO PSA**
- 30 Jaký asi bude?**
- 32 Jak jednat s organizacemi na ochranu zvířat**
- 32 Spolehlivé organizace na ochranu zvířat
- 36 **SPECIÁL** Dotazník
- 38 Zjistěte, jaká je vaše motivace
- 39 **PŘÍPADOVÁ STUDIE** Mozartův příběh
- 42 **PŘÍPADOVÁ STUDIE** Jsi pes, kterého hledám?
.....
- 44 POZNEJ A POROZUMĚJ RŮZNÝM VZORCŮM CHOVÁNÍ**
- 46 Zdání může klamat**
- 48 **PŘÍPADOVÁ STUDIE** Nanův příběh
- 50 **PŘÍPADOVÁ STUDIE** Pes, který nechtěl pít
- 52 Nejčastější druhy problémového chování**

53	Bázlivý pes
55	Zanedbávaný pes
58	Týraný pes
60	Nevychovaný pes
62	PŘÍPADOVÁ STUDIE Chudák pes
63	Psi, kteří se bojí být sami
63	Pouliční pes
66	PŘÍPADOVÁ STUDIE S odstupem
67	Párové
68	Lovečtí psi z útulku
70	Bývalí obranáři
72	Bývalí laboratorní psi
72	Pes s „handicapem“
74	Ukradený pes
75	PŘÍPADOVÁ STUDIE Teď patřím k tobě?
76	SPECIÁL Kříženci labradorů
.....	
78	VÍTÁME TĚ V NOVÉM ŽIVOTĚ

80 Než pes přijde

80	Přípravy
82	Vyzvednutí
84	PŘÍPADOVÁ STUDIE Flíček je pryč – dovolená na dálnici
85	Příchod domů
88	Pokud máte více psů
90	PŘÍPADOVÁ STUDIE Ani podlahy už nejsou, co bývaly

92 Líbánky

.....

94 JAK ZACHÁZET SE PSEM Z DRUHÉ RUKY

97 Nejsou jiní než ostatní

98 Stres a jak se dá snížit

98	Příliš mnoho stresu
98	Konejšivé signály
102	Tipy, jak snížit stres
104	Homeopatie

104 Bylinné podpůrné prostředky

106 Výchova, socializace, výcvik a vedení

106 Dominance, hierarchie a vztah

107 Mýty o výchově psů

110 **SPECIÁL** Dočasná péče – co to znamená vzít si psa do „dočasky“

114 Výchova

114 Nastavení hranic

117 Pravidla a zákony

117 Přerušovací signál

118 Vymezení prostoru

120 Jak být čistotný

121 Cvičení: Jak vytvořit žádoucí chování

122 Jak psa blíže poznám?

123 Na vodítku společně

124 První chůze na vodítku

124 Cvičení: Dobrovolné následování na vodítku

126 Kdy, jak často a jak dlouho cvičit?

126 Balanční vodítko – důležitá pomůcka

127 Jak si zvyknout na nové jméno

128 Socializace

128 Chůze po schodech

130 Hry k vytvoření pouta

133 Když se nechce mazlit

134 Pomoc při strachu

137 Psi a děti

138 Jízda autem

141 Připínání a odepínání vodítka

142 Cvičení: Klidné připínání a odepínání vodítka

146 Výcvik

146 Pamlsky jako odměna

150	Nácvik chůze na vodítku
154	Učení pomocí označování
156	PŘÍPADOVÁ STUDIE Jezevčík, který nechtěl navázat kontakt
158	Nejdůležitější signály na začátku
165	PŘÍPADOVÁ STUDIE Pes, který se bál aut
166	PŘÍPADOVÁ STUDIE Strašpytel
168	Klikr trénink
170	Vedení
170	Čím bychom pro psa měli být
.....	
174	PROBLÉMY A JEJICH ŘEŠENÍ
176	Různé problémy, rozmanitá řešení
177	Agrese
177	Není kousnutí jako kousnutí

178	Nejčastější příčiny
178	Potravní agrese
181	Nesahat! Nezvedat!
183	Agrese u nevychovaného psa
184	Setkání psů na vodítku
186	Život se strachem
190	PŘÍPADOVÁ STUDIE Potíže s Harrym
191	Strach z každodenních věcí
192	Psi citliví na dotek
194	Psi, kteří se vám stále lepí na paty
194	Zůstat sám
197	Strach z opuštění se záchvaty paniky
198	Bum!
198	Pes má strach z návštěv
200	Nenasytové
200	Vysavače
204	Když krade jako straka
205	Mistři úniků
205	Prevence a vedení
.....	
208	ZDRAVÍ A VÝŽIVA
210	Výživa
210	Jak správně krmit psy z útulku
211	Kolik jídla pes potřebuje?
211	Potrava pro nervy
213	Nemoci
213	Takzvaná středomořská onemocnění
216	Průjem
217	Alergie
218	Roztoči
219	Péče o dráčky
220	Giardie
223	Onemocnění štítné žlázy
224	Epilog
226	O autorkách
228	Další informace
230	Rejstřík

Úvod

O psech se už napsala, a ještě napíše spousta knih – čeká na vás bohatá nabídka, z níž si stačí jen vybrat. Avšak o mém oblíbeném „plemeni“, psech z útulku, najdete fundované informace jen v omezeném množství. Touto knihou vyplňují Katharina von der Leyenová a Inga Böhm-Reithmeierová chybějící mezeru ve vědomostech. Kompetentně, s použitím odborných znalostí a s potřebným emocionálním odstupem vysvětlují možnosti a případné problémy, ke kterým může dojít, pokud se rozhodnete vzít si čtyřnožce z útulku. Tato důležitá kniha, na kterou jsme dlouho čekali, se dobře čte a díky ní získají všichni zájemci skvělou příležitost se intenzivně zabývat tématem „psi z útulku“. Žádné jiné domácí zvíře není tak přízpůsobivé ani k nám nezíská tak blízký vztah jako pes. Ve světě, kde se život lidí stále zrychluje, působí pes jako uklidňující prvek a často je naším jediným spojením s přírodou. Psi nám obohacují život, jsou pro nás zdrojem hřejivého pocitu a bezpečí a stále jsou tu pro nás. Bezpodmínečně lidi milují, jsme pro ně vesmír, kolem nějž se točí jejich život. Naše společenské postavení je nezajímá, je jim jedno, jakou máme barvu kůže, jaké máme auto nebo jestli jsme chudí nebo bohatí. Psi svého pána berou takového, jaký je, a to se vším všudy... Jsme však i my připraveni brát psa takového, jaký je? Jaké

podmínky musí splňovat budoucí majitel psa? Co mě jako majitele psa čeká? Těmito základními otázkami, na něž není moc snadné odpovědět, se zabývají první kapitoly knihy, kterou právě čtete. Společný život se psem s sebou přináší zodpovědnost. Zvíře není věc, kterou použijeme, a jakmile o ni ztratíme zájem, dáme ji do sklepa nebo ji prostě vyhodíme. Je to živý tvor, za nějž přebíráme zodpovědnost. Zaslouží si, abychom tuto zodpovědnost vzali na vědomí. Psi mají své nároky i pocity, umí milovat i truchlit, být šťastní i nešťastní – stejně jako my. Jsou společenší, kontakt s člověkem potřebují jako vzduch k dýchání. Chtějí nám být nablízku a trávit s námi čas. Pokud nejsou jejich základní potřeby splněny, trpí. Umí to vyjádřit nejrozumnějším způsobem. Všichni známe příslův: „Trpí jako pes.“ Ne každý čtyřnohý přítel však trpí potichu. Spíše naopak – seznam možných poruch chování je dlouhý a velmi individuální. A stejně individuální jsou i přístupy k tomu, jak tyto „chyby“ odstranit, případně jak najít způsob, aby spolu mohli pes a pán co nejharmoničtěji žít. Existují konstelace, které se k sobě prostě nehodí. Proto je důležité o tom intenzivně přemýšlet ještě předtím, než si psa pořídíte. A jak můžeme k případným „vrtochům“ našeho čtyřnohého kamaráda přistupovat? Tato kniha se především zaměřuje na to, aby vám

k tomu poskytla potřebné informace srozumitelně a přehledně. Mám a mohu psovi z útulku nabídnout druhou šanci? Není to jen racionální rozhodnutí, ale také srdeční záležitost. Já osobně si takovou otázku nepokládám. Více než deset let vedu útulek pro zvířata sv. Františka v Hamburku a moji psi vždy pochází z útulku. Ze zkušenosti mohu říct, že právě zvířata, kterým dáte druhou šanci, toho své nové rodině hodně vrátí. Samozřejmě už také dobře znám problémy, ke kterým může dojít. Když psa

z útulku vybíráte srdcem, je to pochopitelné, ale nestačí to, často to může způsobit obrovské problémy. A to pro obě strany, psa i majitele. Hodně emocionálně založení lidé mají často tendenci problémy ignorovat – i přesto, že jejich postoj „nějak už to vyřešíme“ je zcela nevhodný. Především když jde o psa z útulku, musíte znát skutečný stav psa – se všemi jeho „dobrymi“ i méně dobrými vlastnostmi. Pouze pokud znáte povahové rysy zvířete a víte, jak s nimi pracovat, a v ideálním případě jste si vytvořili

i „plán B“, můžete předpokládat, že vás situace nezaskočí. Jen v tom případě je druhá šance tou správnou šancí.

Z dlouholeté zkušenosti vám mohu slíbit jedno – v útulcích, a právě i v těch zahraničních – objevíte opravdové poklady. Ať už jde o člověka, nebo zvíře, všichni máme osobitý charakter a vlastní způsob, jak se vypořádat s ranami osudu. Většina psů, které jsem poznal, jsou opravdoví prospěcháři, kteří se často neuvěřitelně rychle dokážou přizpůsobit novým životním okolnostem.

Povahu psa vytvářejí jeho geny, dětství a sociální prostředí. Určité vlastnosti, základní charakter, zůstávají zachovány, existuje však hodně možností, jak vyrovnat a opravit nedostatky. A to je právě na psech skvělé, když se k nim správně chováme a jsou s námi naladěni na stejné vlně, může někdy dojít k opravdovým zážrakům. Pak se z těžko zvladatelného psa se špatnou minulostí stane díky nekonečné trpělivosti opravdový poklad.

Taková kniha, v níž by se popisovaly i obtížné stránky pořízení psa z útulku, co má o tomto tématu člověk vědět, jak se k problémům postavit, a která by nabízela možná řešení, dosud nebyla k dispozici. Museli jsme na ni dlouho čekat. Velmi bych si přál, aby se tato kniha stala povinnou četbou budoucích majitelů psa z útulku. Protože každý pes si zaslouží dobrý domov.

Přeji vám hodně radosti při čtení této knihy, napsané citlivě a s hlubokou věcnou znalostí, kterou by si měl přečíst každý, kdo se zabývá myšlenkou pořídit si psa z útulku.

Frank Weber

*ředitel útulku pro zvířata
sv. Františka v Hamburku,
druhý předseda Spolku proti
týrání zvířat*

Proč jsou psi z druhé ruky „trochu jiní“

Jen v Německu najde každý rok nový domov 200 000 psů z útulků, dočasných domovů, ze zahraničí nebo přímo z bývalé rodiny. Psi z druhé (třetí, čtvrté nebo šesté) ruky jsou přitom „speciální psi“. Ještě se nenaučili vytvořit si pouto s člověkem a velmi často mívají velké problémy důvěřovat lidem. Obvykle jsou dezorientovaní a chybí jim vedení.

Psi z druhé ruky si s sebou nesou minulost, která je formovala. Někteří vám to překvapivě usnadní a s neodolatelnou vůlí přežít se prostě stanou součástí nového, a to vašeho života. Mohou však být také velkou výzvou: pouliční pes, opuštěný pes, pes, kterého předcházející

majitelé nedokázali zvládnout, ti všichni mají zvláštní potřeby, vyžadují čas, prostor, klid, vyrovnanost, pochopení a pravidla. Nic už pro ně není takové, jako bylo dřív – a nic teď nepotřebují víc než rituály. Musíte jim vytvořit návyky a několik týdnů, někdy i měsíců, se postarat o jejich stejný průběh, aby se na ně pes mohl spolehnout. Rituály jim totiž dodávají jistotu. Stejně krátké procházky, stejné zvuky, stejné jídlo, jen pár nových věcí, a to vždy v malých dávkách, málo nových lidí, skoro žádný kontakt s cizími psy. Nyní nepotřebují žádné změny, každý okamžik jejich života je právě teď dost dobrodružný. Musí hodně spát: takový nový život je třeba nejdříve zpracovat.

Pes, který byl předán do útulku, možná přišel o domov, protože jeho majitel zemřel, skončil v nemocnici či ve vězení, protože mělo dítě silnou alergii nebo na něj kvůli životním změnám neměli majitelé čas. Je odloučen od těch, které znal, jimž důvěřoval nebo minimálně od života, který dobře znal. Čeká na to, že bude opět všechno tak, jak bylo, hledá pachy, které jsou mu povědomé a díky nimž by se mohl zase cítit dobře. Když jde o pouličního tuláka, psa, kterého drželi na řetězu, galga

Když španělský myslivec donesl Nana do útulku, vypadal žalostně.

Nano dnes.

nebo jiného vysloužilého loveckého psa, pravděpodobně ještě nikdy neslyšel splachování záchodu nebo zapnutý fén či vysavač. Je stále hladový a chamtivý, krade a hltá jídlo. Zvuky v domě ho znervózňují, je neklidný, kňučí a pobíhá sem a tam. Při sebe-menším hluku sebou trhne. Možná musel bojovat, aby přežil, hledat potravu a úkryt, vyhýbat se kamenům a nadávkám. A teď má najednou

domov a dostává rychlokurz psí socializace a interakce s lidmi. To by otřásl i tím nejsilnějším psem. Takovým psům samotná láska nepomůže – potřebují od člověka strukturu a jiný druh komunikace, trpělivost a vyrovnanost – a člověk zase potřebuje ve správném okamžiku správné vnitřní nástroje, aby mohl přiměřeně reagovat, když se objeví nežádoucí vzorce chování.

A white dog is lying on its side on a sandy beach. The dog's body is in the foreground, partially buried in the sand. In the background, there is a line of green trees under a clear blue sky. The text is overlaid on the middle of the image.

NA CO MYSLET,
NEŽ SI POŘÍDÍTE
— *psa s minulostí*

Důležité body ke zvážení

Když se mnozí lidé rozhodnou pořídit si psa z druhé ruky, chtějí mu především poskytnout dobrý domov. Sice se nechtějí starat o „sociální případ“ – ale stejně si ho pořídí. Jiní své srdce a domov nabídnou psovi, o kterém ví, že je handicapovaný, a doufají, že mu tak dají druhou šanci na dobrý psí život. Hodně lidí najde na dovolené psa a vezme ho domů – a doma se ukáže, že život s pouličním psem byl na pláži poněkud jednodušší. Mnoho psů z druhé ruky je špatně socializovaných, jsou reaktivní, bojácní, destruktivní, nedokážou zůstat sami, hodně štěkají, nemají rádi, když se jich někdo dotýká, nebo mají jiné druhy problémového chování. Ať už je důvod jakýkoli, všichni si zaslouží nový domov, druhou šanci a někoho, kdo je bude mít rád a bude s nimi pracovat. A kdo se jich zase nezbaví, protože nebyli takoví, jak si představovali. Aby byl váš život se psem z druhé ruky úspěšný, je důležité včas o tom začít přemýšlet a nerozhodovat se jen tak na základě vnitřního pocitu, ale vytvořit si plán.

- Jaká je má hlavní motivace, abych si pořídil/a psa? Jde o mé vlastní potřeby, nebo o potřeby psa?
- Hodí se teď pes do mého života?
- Mám teď vůbec dostatek možností i času, peněz a sil, abych psovi pomohl/a zvyknout si na nový život?

- Vybírám si psa ze soucitu, nebo z jiného důvodu? Často je pořízený psa zmanipulováno srdceryvnými fotkami a texty o daném psu na internetu – a rozhodnutí pak řídí spíše emoce než rozum, případně promyšlené přání pořídit si psa.
- Máte v okolí vhodného trenéra psů? Trenéři bez zkušeností se psy z útulků jsou často přetíženi deprivacemi a velmi specifickými problémy s chováním, které vznikly jako důsledek předcházejících událostí v životech těchto psů.

JAKÉHO PSA HLEDÁM?

I pokud jde o psa z útulku, můžete si vybírat. I u psa z druhé ruky mohou být důležité zdánlivé „drobnosti“ – čím méně energie budete věnovat drobným nepříjemnostem, tím lépe se budete moct věnovat těm větším. I pes z útulku musí co nejlépe zapadnout do vašeho života a vašich poměrů, jinak mu nebudete moct trvale nabídnout klidný a šťastný domov, ale jen ho budete „udržovat“, pokud to půjde.

Opravdu totiž záleží na tom, jestli se vy osobně dokážete vyrovnat se psími chlupy, třeba s malými, pichlavými chlupy krátkosrstých plemen, nebo se psími vousy, kvůli kterým skončí při každém pití psa půl kuchyně pod vodou. Důležité je i to,

jak moc může být váš pes uštěkaný (a co by na hlasitě se projevujícího ovčáckého psa nebo křížence řekli vaši sousedé)? Protože i když jste plně odhodláni poskytnout psu dobrý domov nebo ho prostě chcete zachránit, jeho potřeby a chování musí být kompatibilní s prostředím, kde žijete – například nájemního domu. Protože jinak možná zachráníte psa v nouzi, ale všichni sousedé z něj budou nešťastní.

Pro psa je důležité hlavně to, abyste se měli dobře *vy*. Když se daří dobře nám, lidem, daří se dobře i našim psům. Pak si zachováme nadhled, smysl pro spravedlnost a užijeme si to.

Naopak když jsme novým psem přetíženi, jeho strachy, neklidem nebo třeba nutností ho stříhat – býváme podráždění, nešťastní, frustrovaní a nervózní (hodně lidí dokonce agresivní).

Proto je tak nesmírně důležité, abychom si vybrali psa, který se k nám opravdu bude hodit, a ne psa, který nejnaléhavěji potřebuje domov nebo kterého si musíme vybrat právě teď, abychom ho zachránili před utracením.

SEZNAM PŘÁNÍ

Sestavte si seznam přání. Jaké vlastnosti by pes měl mít, aby nejlépe (hladce a bez problému) zapadl do vašeho života? Napište všechny požadavky, které u budoucího psa očekáváte, například jeho velikost, věk, srst, chování k ostatním psům, dětem, jiným lidem atd. Měl by mít možnost hodně běhat na volno?

Věřte nám, prosím: tento pes, do kterého jste se právě bláznivě zamilovali, i když – pokud budete opravdu upřímní – se k vám úplně nehodí (například pokud žijete v oblasti s velkým výskytem vysoké zvěře, tak vysloužilý, doposud lovecky vedený galgo není pro takové prostředí vůbec vhodný; potulný pes z rumunské vesnice si bude těžko zvykat v centru rušného velkoměsta atd.). Není navíc jediným psem, který nutně potřebuje domov. A ani nebude jediný a poslední, do kterého se bezhlavě zamilujete (však víte, jak to chodí: jen proto, že jste se zamilovali, neznamená, že budete s „objektem své touhy“ tvořit ideální pár). Existuje obrovské množství jiných psů, kteří také potřebují

Velcí a malí psi se k sobě mohou skvěle hodit, pokud není malý příliš citlivý a velký příliš drsný.

pomoc a možná by se k vám hodili mnohem více. Z tisíce psů se hodí jeden. Vzhledem k naprosto neuvěřitelnému množství psů, kteří přijdou každý měsíc o domov nebo jsou zachráněni z nepříznivých podmínek, to znamená mnoho stovek vhodných psů každý měsíc.

Pokud už v novém domově pes je:

dobře si rozmyslete, jaký pes se k němu bude nejlépe hodit. Jaký typ psa udělá vašemu psovi radost? Chtěl/a by raději psa nebo fenu, živého mladíka nebo raději klidného, zdvořilého, zdrženlivého psa? Je důležité, aby se psi v domácnosti dobře doplňovali a vzájemně si neztrpčovali život.

Je váš současný pes tak sebevědomý a suverénní, že si poradí se vším, co

mu předložíte, a dokonce by mohl být i dobrým vzorem? Nebo je váš současný pes sám nejistý? Pak není dobrý nápad, když k němu pořídíte dalšího nejistého psa, protože se pak v žádném případě nebudou vzájemně podporovat, ale utvrdí se v tom, že svět je místo, kde bychom se měli bát. Pokud máte doma psa posedlého lovem, bude pro vás asi mnohem klidnější, když si k němu pořídíte druhého, který tuto zálibu nesdílí atd. Je to trochu mrzuté, ale je to tak: psi se od sebe často učí věci, bez kterých bychom se my raději obešli.

Psi s problémovým chováním

nebo s handicapem: existuje velké množství psů, kteří *nejdou* šťastní, mají fyzické nebo psychické

Fotografie psa, kterému také chybí noha.

problémy, ale přesto si zaslouží domov. Na tom není nic špatného, když se do takového „záchranného projektu“ pustíte a zůstanete realističtí v případě úkolů, které se objeví. S takovými projekty je třeba si vědět rady, jinak ztroskotají. Každý člověk není schopen udělat z vystrašeného psa silného a sebevědomého (ne každý na to má potřebnou trpělivost a vhodné prostředí), každý člověk nemůže poskytnout vystrašenému a agresivnímu psovi dostatek bezpečí a důvěry, aby se naučil, že v tomto novém životě pro něj už prostě agresivní chování nepředstavuje řešení.

Pokud se rozhodnete pro handicapovaného psa, měli byste mít s daným omezením nebo postižením alespoň nějakou zkušenost. (Například každý, kdo už někdy měl hluchého psa, ví, že to vlastně není příliš velký problém, a dokonce to může mít i výhody. Kdo už se někdy staral o psa s artrózou, zná všechny triky a léky, které nemocnému psovi ulehčí život, a pak se může na

nového psa v domě více soustředit, místo aby zjišťoval všechny lékařské možnosti.) Měli byste si dobře promyslet, jestli si budete vědět rady. Pokud například bydlíte v přízemí, není problém ujmout se třínohého psa nebo psa s těžkou artrózou a/nebo DKK (dysplazií kyčelních kloubů). Pokud však bydlíte v domě se strmými schody, je to prakticky nemožné pro psa, který nemá přední nohu (chybějící zadní noha by v tomto případě nebyla tak velký problém), nebo pro toho, který kvůli artróze při sestupu hodně trpí. Samozřejmě že handicapovaný pes potřebuje domov stejně jako zdravý pes. Ovšem měli bychom si uvědomit, že některé handicapy potřebují péči i léky po celý život, pravidelnou kontrolu veterináře a v případě potřeby fyzioterapii nebo někdy i následnou operaci. Můžete si to dovořit? Pokud ne, je to skutečnost, které byste se měli postavit. Není nic smutnějšího, než když nejsme schopni poskytnout potřebnou péči psovi, za něhož jsme zodpovědní.

Rubena ani nenapadlo, že by ho chybějící noha mohla omezovat.

LUCIIN PŘÍBĚH

od Grit Rammové

Lucie ke mně přišla v září 2011 přes jednu organizaci na ochranu zvířat ze Španělska. Jako psí fyzioterapeutka jsem se na internetu zaměřila na hledání galgů, jimž jsem díky svému povolání mohla pomoci. Na fotografii organizace měla Lucie, tehdy se jmenovala Pepa, ovázanou zadní nohu a stála na třech. Nebylo se čemu divit, že o ni dosud nikdo neprojevil zájem. Když jí bylo deset měsíců, našli ji na rušné silnici ve Španělsku. Ležela bez hnutí v příkopu se zlomenou stehenní kostí. Podstoupila operaci, kost byla zpevněna kovovou destičkou a nyní hledala domov.

O dva měsíce později přišla ke mně. Když vylezla z přepravního boxu, měla zadní nohu tenkou jako tyčku, pár kostí potažených srstí. Skoro ji nepoužívala. Ale získala si mě svou zranitelností a tím, jak byla odkázána na cizí pomoc. Bylo na ní vidět, že má slunečnou povahu. Jakmile vstoupila na domácí trávník, zkoušela chytit motýla.

Hned následující den jsem začala s fyzioterapií. Každý den jsem ji s sebou brala do ordinace, kde musela zůstat v boxu, zatímco jsem ošetřovala jiné pacienty. Ji samotnou jsem třikrát až čtyřikrát týdně léčila pomocí aquaterapie na podvodních běžeckých trenažérech a také pomocí aktivních a pasivních cvičení a uvolňovacích masáží.

Po dvou týdnech jsem s ní zašla na veterinární kliniku. Z rentgenu můj veterinář zjistil, že se jí kovová destička uvolnila, a proto měla bolesti a nohu nepoužívala správně. Destička, která měla původně zůstat v těle, se musela odstranit. Po operaci veterinář nařídil přísný klidový režim. Bez uvolnění destičky se teď mohla noha hojit rychleji, ale kost ještě nebyla stabilní.

To bylo pro Lucii nejtěžší období. Byla mladá, chtěla si hrát, ale já jsem ji okřikla, jakmile se pohnula. Měla jsem ji vždy na vodítku, od rána do večera byla pořád u mě. V té době jsem měla u sebe dva jiné psy – hovártu a galga – a musela jsem dávat velký pozor, aby ani jednou nevyskočila nebo špatně nešlápla, čímž by si mohla znovu zlomit kost. Stále jsem ji s sebou brala každý den do ordinace, kde měla ještě třikrát až čtyřikrát týdně fyzioterapii. Všechno se točilo kolem Lucie. V té době toho hrozně moc zničila, byla mladá a neměla co dělat. Po dvou měsících mohla začít zase běhat. Usmívala se od ucha k uchu (nebo se jen zadýchala?) a já taky. Pak už chodila na fyzioterapii jen jednou týdně, častěji to nebylo potřeba, protože mohla nohu plně zatěžovat.

Díky tomu, že po celou dobu byla tak blízko u mě, se mezi námi vytvořil velmi silný vztah. Začaly jsme